

diti, ker se tukaj spomladi posajena drevesca bolj gotovo primejo.

Kdor v jeseni zasaja, mora jame, v katere se imajo drevesa posaditi, vsaj 14 dni pred posajanjem dreves napraviti; kdor pa spomladi zasaja, ta naj si jame že jeseni poprej izkoplje, da mraz zemljo prekuha in razdrobi in da jih spomladi solnce dobro pregreje. Drevesne jame se morajo v dobri zemlji po 1—1½ metra na široko in 70—80 centimetrov na globoko izkopati. V bolj slabi zemlji pa za nekaj širokejše in globokejše; le za slive smejo nekoliko manjše biti. —

Povrhna zemlja se vrže na jedno stran, spodnja pa na drugo, da se obojna prst pri zmetavanju jame med seboj ne pomešajo.

Na pustem zemljišču se pridene nekoliko kompostove prsti in jame se nekoliko dni pred posajanjem za dve tretjini s prstijo zamečejo. Boljša prst se daje na dno, slabjša pa po vrhu. Predno se drevesca posade, morajo se drevesni koli sred jam zadosti globoko postaviti, drevescem poškodovane korenine lepo rahlo prirezati in če je potrebno, tudi koš nazaj porezati. Kar se korenin tiče, treba je vedno gledati na to, da se tanke korenine sesavke kolikor mogoče ohranijo, kajti ravno te so v srečni prospeh in rast posajenega mladega drevesa najpotrebnejše. Tudi srčna ali kolova korenina mora nepoškodovana ostati, ker ravno to drevo utrjuje in mu iz globočine tla hrane in vlage dovaja. Drevesca, ako se brž ne posade, se morajo s koreninami v vodo postaviti, ker je zelo škodljivo, če se drevescem korenine posuše, tako zelo, da se dostikrat primeri, da se taka drevesca ne primejo in se usuše. Drevesca se ne smejo nikdar globočje v zemljo posaditi, nego so poprej v drevesnici v zemlji stala, kar se na skorji nad koreninskim košem lahko spozna. Med posajanjem se drevesa nekolikokrat rahlo privzdignejo, da med koreninami ne ostajajo pusti prazni prostori. Konečno jih je treba dobro zaliti, da se prst vsede in korenin tesno prime. Vrhoma se naredi okoli drevesca plitva skleda iz prsti in drevesce se le rahlo priveže, da se more s prstijo vred lepo vvesti. Še le po 3—4 mesecih se smejo drevesca trdno h kolom privezati, med drevesce in kol se mora pa nekoliko mahú vmes vtekniti, da se more deblo, ko raste, še razširjati. Ako se to ne stori, se lahko zgodi, da se na prevetrah v deblu sok ustavlja in rane napravljajo tako, da se pri količkaj močnejšem vetru drevescu koš lahko odlomi.

Ko so se drevesca dobro zarasla, je treba vso strežbo in skrb na koš obračati. Razločevati se mora med poglavnimi in postranskimi mladikami. Iz prvih se izrastejo s časom veje iz drugih pa sadne mladike. Tu je treba preudarjati, kaj se poreže, kaj pa pusti. Najpri-

ličnejši čas za porezovanje je spomlad, predno začne drevje poganjati. Vodivne mladike ali veje se pri pešnatem sadju na šest, pozneje k večjemu na 8 očes nazaj porežejo, po 4—5 letih jim ni več treba noža. Pri koščicastem sadju se vodivne mladike le do tretjega leta nekaj nazaj porezavajo; postranske mladike ali sadovne mladike se prva tri leta pri obeh sadovnih sortah jednako porezujejo na polovico, če treba tudi na tretjino. V košu ali tudi na deblu in iz korenine poganjajoči volkovi se vsako leto gladko odrezujejo.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 1. julija v Radgoni in Loki. Dne 2. julija pri sv. Ilju na Turjaku, na Črni gori, v Petrovčah, na Polenškaku na Remšniku in Tinskem. Dne 3. julija v Mariboru in pri sv. Petru pod sv. gorami. Dne 5. julija v Vojniku, na Podplatu in v Vozenici.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Dalje.) Dr. Gregorič, ki je pogrešal zdravja več let, ni izostajal iz sej okrajnega zastopa in šolskega sveta; zadnji čas vsled telesne slabosti ni mogel opravljati svojega pisarniškega posla, a ni manjkal v čitalniščnem odboru, v posojilnici, pri društvu „Pozor“ itd. Sam se ni mogel udeležiti pogreba Raičevega, toda pomagal je delati priprave, da se ga udeležé drugi mnogobrojno. Kedar se je imela vršiti katerakoli volitev, zanimala sta se za njo gotovo prva Raič in dr. Gregorič, storila sta prve korake, prinesla prvo žrtev v denarjih. Kjer je bilo treba zagovarjati in braniti pojedine Slovence, ali Slovence sploh, tam nismo nikdar pogrešali Raiča in dr. Gregoriča. Dr. Gregorič, da si tako nevarno bolan, nabiral in pošiljal je poslancem še za zadnjo spomenico do nekaterih ministrov gradiva; v postelji sedeč narekoval je pisma svojemu bratu. — Po pravici in v resnici sme se trditi, da so Slovenci, ki bi Raiču in dr. Gregoriča enako spolnjevali narodne dolžnosti, jako jako redki! Tem bolje jim tedaj smemo postaviti pokojnika v izgled in priporočati v posnemanje.

Od Št. Jurija na Taboru. (Razno terosti.) Tudi pri nas smo imeli v noči od 7. na 8. maja t. l. slano, ki je veliko škode po drevju, kakor na polju provzročila. Izmed sadnega drevja so orehi največ poškodovani, tudi vinogradi so veliko trpeli. Dne 14. maja t. l. smo imeli hud vihar, ki je tudi mnogo škode naredil: kozolce podiral, drevja s koreninami izdrl ali prelomil, slamnate strehe razpalil in odkrival itd. — Dne 27. maja t. l. je bila pri nas volitev občinskega odbora in dne 20. junija t. l. volitev obč. svetovalstva in župana. Izvoljeni so bili naslednji gg.: Južna Valentin,

posestnik in trgovec, župan (zopet izvoljen), Janez Winter, posestnik, Jurij Hanžič, posestnik, Jože Lukman, posestnik, Apat Janez, posestnik in trgovec, občinski svetovalci; Blatnik Miha, posestnik, Brišnik Janez, posestnik in mesar, Divjak Martin, posestnik, Goropešek Janez, posestnik, Grobler Jernej, posestnik, Habjan Blaž, posestnik, Kosmelj Anton, posestnik, Krašovec Martin, posestnik, Krašovac Valentin, posestnik in trgovec, Lukman Franc, posestnik, Natek Franc, posestnik, Orešnik Jak., posestnik, Sirše Janez, posestnik, občinski odborniki.

Iz Šentjurja na južni železnici. (Zahvala) Naša šolska mladina je dobila novo jako lepo šolsko zastavo iz svilnatga belega damasta z zlatimi premami (franžami). Zastava ima dve prav lični podobi; na eni strani je sv. Alojzij, na drugi pa Marija čistega spočetja. Na sv. Rešnjega Telesa dan se je slovesno blagoslovila v prisotnosti šolske mladine, učiteljstva in polne cerkve družega ljudstva. Blagoslovil pa je vč. g. župnik še drugo staro a prenovljeno šolsko zastavo, isto tako tudi štiri stara pa obnovljena cerkvena bandera. V kratkem pa jedernatem govoru je vč. gospod razložil pomen naslikanih podob ter priporočal v posnemanje dotične patrone. Nova šolska zastava stane s podrobnostimi vred 56 gld. 96 kr., kar so tukajšnji prijatelji mladine in šole pa tudi daleč bivaajoči tukajšnji rojaki prostovoljno in radodarno zložili. Za ta prelepi dar šolski mladini, katera naj pod svojim novim praporom v zavetju sv. Alojzija in Marije Device zvesto stopa na trudapolnem potu skoz življenje — se vsem p. n. darovalcem in darovalkam prav prijazno zahvaljujem.

Valentin Jarc,
zarasni šolski vodja.

Izpred Brežic. (Visoke doklade in slabi časi.) Kakor se bere v „Slov. Gospod.“ št. 24, ima okrajni zastop v Brežicah 30% doklade; da je to previsoko, pač lahko vsak davkoplačilec izprevidi, 30% je okrajnih doklad, 35% deželnih, no zdaj pa še pride občinska doklada. Vzemimo si občino Globoko, tam so si postavili novo šolo. Ta jih stane gotovo okolo 9000 gld., k temu je dal neko svoto študijski zavod, nekaj pa je pripomogel cesarski dar ali to je vse malo proti 9000 gld. Občina si je nakopala na glavo prko 6000 gld. dolga. Od te svote se morajo obresti plačevati, k temu so še letni stroški za zdrževanje šole in občinski ubogi. Po dobrem gospodarstvu modrega župana ima za leto 1886 občina 30% doklade, in s temi se komaj obresti in potrebni stroški pokrijejo, tako da občinska blagajnica najboljše varstvo vživa brez vsake nevarnosti, ker je vedno prazna. Zdaj pa, dragi čitatelji, računite; občina ima 30, dežela 35 in okrajni zastop 30% t. j. 95 kr. od goldinarja cesarske dače. Vze-

mimo si najbolj obdačenega kmeta te občine, to je Franc Gregorevčič, veleposestnik na Malem vrhu. Ta plačuje, ako se ne motim, 110 gld. cesarske dače, zdaj pa na vsaki goldinar 35%, ni to strašno veliko, pri tako slabih letih! Vinske gore so večinoma že ugonobljene po trtni uši in kjer je še kaj zdravega, tam je vzel mraz in tudi toča je te kraje že obiskala. Na to je še nastalo slabo vreme o cvetju, tako pa so iz lepih vinskih goric nastale žalostne in puščavne planjave. Sena se pri nas slabo obeta, živina nima nobene cene, od kod se bodo vzeli tako visoki davki? Pojdimo nazaj na doklade in pravo dačo; o pravi dači in deželnih dokladah ne bom dosti govoril, saj to se vidi, da se lahko razgubi med toliko uradnikov. Pojdi v katero pisarno koli, povsod jih je polno tako, da eden drugemu pulijo iz rok delo, in še ubogi kmet pred nje pride, pa še nočejo govoriti z njim, posebno ne v maternem jeziku, ampak kimajo in s prsti kažejo, kakor da bi vsi gluho-nemi bili. Moj Bog, če pogledamo mi starci nazaj za 30 do 40 let, kako malo uradnikov je bilo pri nas! Komaj kakih 6 starih gospodov se je obračalo po pisarnah in je bila obravnava v enem dnevu končana, zdaj pa je uradnikov vse polno in gre vse kasneje. Občinske doklade se ne bodo znižale, gotovo še povišale, ker bo vedno več stroškov, ako se ne bo to prosto ženitovanje ustavilo. (Konec prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Procesije o Telovem so se vršile po celem cesarstvu veličastno, najlepša pa je bila na Dunaju iz cerkve sv. Stefana. Nje so se udeležili s svečo v roki, kakor druga leta, tudi letos svitli cesar. Sedaj so se podali pa v Ischl, je-li pa gredó potlej meseca septembra v Bosno, ni še gotovo. — Drž. zbor se je dne 22. junija odložil, pravijo, da se snide dne 18. septembra, dež. zbori pa ne zborujejo letos več, kajti brž, ko bode drž. zbor potrebne reči sklenil, pričnete delegaciji svoje delo, tokrat v Pešti. — „Kat. šolsko društvo“ ustanavlja se po Dunaju in spodnjem Avstrijskem in hvalijo se, da je veliko zanimanje za nj. Dobro bi bilo, ko bi se ga konservativci poprijeli tudi po drugih deželah. — Minister za trgovino je sedaj že v resnici marquis Bacquehem, dosedanji zastopnik pl. Pusswald stopi pa v pokoj. Za svoje zasluge prejel je veliki križ Franc-Jozefovega reda. — V Lincu snidó se te dni v škofovi palači vsi dekani škofije na posvetovanje; pravijo, da bode v njem pogovor tudi o konservativnih časnikih. — V Solnem gradu snujó velik shod katoliških mož, nekaj za to, da se ukrene, kako bi se moglo najhitreje ustanoviti kat. vseučilišče, nekaj pa za to, da se pokaže svetu, da Solni grad ne drži